

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 241.054 van 21 maart 2018
in de zaak A. 224.014/XIV-37.589**

In zake: Joseph SEMPELS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hans-Kristof Carême
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 december 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie van 6 december 2017 inzake het beroep van verzoeker tegen de beslissing van de gouverneur van Vlaams-Brabant van 2 december 2016.

Tevens wordt de oplegging van voorlopige maatregelen gevraagd, onder verbeurte van een dwangsom.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 februari 2018.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hans-Kristof Carême, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Hayarpi Mghdesyan, die *loco* advocaat Bernard Derveaux verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker beschikte in de hoedanigheid van jager over een aantal vergunde vuurwapens.

3.2. Op 30 maart 2009 beslist de gemachtigde van de minister van Justitie tot de intrekking van verzoekers vergunningen en het recht om wapens voorhanden te hebben. Ingevolge die beslissing wordt ook verzoekers Europese vuurwapenpas ingetrokken.

3.3. Verzoeker wordt bij vonnis van 13 januari 2009 door de correctionele rechtbank te Leuven schuldig bevonden aan inbreuk op de Wapenwet (tenlastelegging A) en op het koninklijk besluit van 9 september 1981 ‘betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest’ (tenlastelegging E). De correctionele rechtbank gelast voor die feiten samen de opschorting van de uitspraak gedurende een periode van drie jaar.

Sinds 2012 dient verzoeker opeenvolgende aanvragen in om opnieuw het recht te worden toegekend vuurwapens voorhanden te hebben. Die aanvragen worden telkenmale geweigerd.

3.4. Met een beslissing van 2 december 2016 kent de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant opnieuw het recht toe om vuurwapens te bezitten, “met de beperking dat [verzoeker] dat recht niet mag aanwenden voor jachtdoeleinden.”

Verzoeker tekent beroep aan tegen die beslissing bij de minister van Justitie.

3.5. Op 6 december 2017 beslist de gemachtigde van de minister van Justitie dat de voormelde beslissing van de gouverneur wordt “omgezet naar een schorsing van [verzoekers] vergunningen en/of het recht tot het voorhanden van vuurwapens, dit in afwachting van het resultaat van het lopende onderzoek.”

Voorts wordt vermeld dat van zodra de Federale Wapendienst kennis heeft kunnen nemen van het resultaat van het lopende onderzoek een definitieve beslissing zal worden genomen.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

5. Verzoeker voert aan dat de vordering spoedeisend is doordat hij niet meer in de gelegenheid wordt gesteld om nog een jachtverlof te bekomen gelet op het verval van rechtswege op 1 juli 2018 van zijn getuigschrift van het jachtexamen. Hij stelt dat de jacht zijn enige hobby en “zijn leven” is en dat hij die hobby gedurende 25 jaar en tot 2008 zonder problemen heeft kunnen uitoefenen. Daarna werden zijn diverse jachtverloven geweigerd omdat hij niet langer het recht genoot om vuurwapens voorhanden te hebben. Ingevolge de bestreden beslissing kan hij geen jachtverlof bekomen. Hij heeft de jachtseizoenen 2008-2009 tot en met het jachtseizoen 2017-2018 aan zich voorbij moeten laten gaan, dermate dat op 30 juni 2018 zijn getuigschrift vervalt. Alleen in het geval dat verzoeker uiterlijk op 30 juni 2018 een jachtverlof kan krijgen (voor het seizoen 2017-18), wordt het verval gestuit en zou hij dus voor de toekomst (na 30 juni 2018) nog een jachtverlof kunnen verkrijgen “zonder het loodzware jachtexamen te kunnen afleggen.” Rekening houdend met zijn leeftijd (70 jaar) en “diens laag scholingsniveau”, betoogt verzoeker, moet volgens hem redelijkerwijs worden aangenomen dat de vereiste om het loodzware jachtexamen nog eens te moeten afleggen - met de inherente kans dat verzoeker hiervoor niet zou slagen, er aan toevoegend dat het examen slechts eenmaal per jaar wordt georganiseerd - een dermate nadelige impact heeft voor verzoeker, terwijl de schorsing van de tenuitvoerlegging van de

bestreden beslissing ertoe zou kunnen leiden dat er nog voor 30 juni 2018 gunstig rechtsherstel zou worden verleend. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou er dus kunnen toe leiden dat de nadelige impact die ervan uitgaat, kan worden hersteld, hetgeen ook wordt bevestigd door de arrondissementscommissaris. Verzoeker benadrukt dat het aangehaalde nadeel voor hem daarenboven bijzonder ernstig is aangezien de jacht sinds zijn pensionering gewoon zijn leven uitmaakt. Bij dat alles moet dan nog worden rekening gehouden met zijn leeftijd, alsmede met het gegeven dat zijn echtgenote op 42-jarige leeftijd is overleden. De tenuitvoerlegging berokkent hem een moeilijk te herstellen moreel nadeel, waarbij verzoeker verwijst naar een medisch attest.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar [hem] wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van

[de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-227/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. De bestreden beslissing houdt de schorsing in van verzoekers vergunningen en/of het recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens, en dat in afwachting van het resultaat van het lopende onderzoek.

Verzoeker voert in essentie aan dat de jacht zijn leven is en dat zijn getuigschrift voor het theoretische en/of het praktische gedeelte van het jachtexamen zal vervallen op 30 juni 2018, zodat enkel als de bestreden beslissing wordt geschorst, hij de kans vrijwaart dat hij voor die datum nog een jachtverlof bekomt zonder “het loodzware jachtexamen”, dat eenmaal per jaar wordt georganiseerd, te moeten afleggen. Of anders gesteld, verzoeker verliest de kans dat hij alsnog zonder het afleggen van het jachtexamen dat hij als “loodzwaar” beoordeeld, een jachtverlof kan verkrijgen.

Verzoeker beroept zich aldus op het ongemak dat het afleggen van het jachtexamen desgevallend met zich zou meebrengen. Dat is een gegeven dat refereert aan een nadeel dat verzoeker ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan lijden. De enkele omstandigheid evenwel dat verzoeker een dergelijk, naar zijn persoonlijke appreciatie, loodzwaar examen moet afleggen, veroorzaakt op zich geen schadelijke gevolgen of nadelen die van dien aard zijn dat verzoeker het resultaat van de procedure ten gronde hierdoor niet kan afwachten.

Het komt aldus aan verzoeker toe aan te tonen dat in zijn geval bijzondere omstandigheden ertoe nopen anders te oordelen.

Ter adstructie hiertoe wijst verzoeker in algemene termen naar zijn leeftijd en naar zijn (beweerd) laag scholingsniveau, maar hij maakt met die enkele beweringen niet *in concreto* aannemelijk dat hij redelijkerwijze geen kans maakt om, ondanks zijn leeftijd en de door hem aangegeven scholingsgraad, te slagen voor het jachtexamen - desgevallend mondeling wat het theoretisch examen betreft indien verzoeker zich zou bevinden in een van de toestanden bepaald in artikel 52, § 1, tweede lid van het Jachtadministratiebesluit - noch legt hij enig gegeven voor dat voldoende aannemelijk maakt dat het jachtexamen “loodzwaar” is, noch, mocht dat zo zijn, dat het van die aard is dat het zijn reële kans op het slagen erin onbestaande maakt.

Voorts maakt het eventueel af te leggen jachtexamen enkel desgevallend de beoefening van de jacht met vuurwapen mogelijk, zijnde een hobby of vrijetijdsbeoefening waarvan niet blijkt dat het niet kunnen beoefenen ervan schadelijke gevolgen of nadelen veroorzaakt die van dien aard zijn dat verzoeker het resultaat van de procedure ten gronde hierdoor niet kan afwachten. De omstandigheid dat, naar verzoeker betoogt, zulks sinds zijn pensionering, zijn enige hobby en “zijn leven” is, leidt niet tot een andere conclusie nu blijkt dat verzoeker al sinds 2008 die hobby niet wettelijk mag uitoefenen en niet aannemelijk is gemaakt dat verzoeker, zonder de gevorderde schorsing, redelijkerwijze nooit nog de kans zal hebben zijn hobby, de jacht, te beoefenen. Evenmin leidt het door verzoeker overgelegde medisch attest en aangehaalde gegevens betreffende zijn private situatie tot een andere conclusie. Los van de vraag of op grond van dit attest kan worden vastgesteld dat er een oorzakelijk verband blijkt tussen de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing en het door verzoeker ingeroepen “moeilijk te herstellen moreel nadeel” - uit wat voorafgaat blijkt immers dat verzoeker reeds sinds 2008 zijn hobby niet meer uitoefent - maakt verzoeker met dit attest en de duiding van zijn private toestand niet *in concreto* aannemelijk dat de morele schade die hij stelt te lijden van die aard

is dat, indien verzoeker het resultaat van de procedure ten gronde moet afwachten, hij zich in een toestand zou bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

8. Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker niet aantoont dat er sprake is van spoedeisendheid.

Conclusie

9. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

VI. Voorlopige maatregelen

10. Verzoeker vordert dat de verwerende partij wordt verplicht om binnen de maand na de datum van het arrest in de schorsingsprocedure en uiterlijk op 1 juni 2018 een nieuwe beslissing te nemen over verzoekers georganiseerd administratief beroep tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant van 2 december 2016 en dit onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per dag vertraging.

11. De verwerping van de vordering tot schorsing houdt in dat de gevorderde voorlopige maatregel onder verbeurte van een dwangsom doelloos is. Ze wordt daarom verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenentwintig maart tweeduizend achttien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques